

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajo szállodával szemben.
 Hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
 PÉCSÉTT, Maria-utca 1-5-ös szám
 I. EMELET
 Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek tő

Más nyakravaló.

Pécs, 1895. május 20.

(**) Bebizonyult a mostani legfrissebb miniszter-válság elintézésénél az a régi magyar közmondás, hogy „csak a nyakravaló más, de az ugyanaz.“ Az osztrák hagyományos szellem, Metternich szelleme, tovább el és uralkodik; és így bennünket nem valami nagyon lep meg az a változás, mely Ausztria és Magyarország — fájdalom — közös ügyeinek vezetésében beállott.

A helyzet szignaturája pedig Magyarországra nézve a lehető legsötétebb. Az egyházpolitikai törvényalkotások nincsenek befejezve, sőt még a meghozott törvények szelid végrehajtása sincs biztosítva. A törvényhozás akkor is szünetel, ha a képviselőház ülészik és nevetséges napirendekkel lopja az időt. A közigazgatás reformjáról szó sem lehet. Pénzügyeinkben kitűnt a szédelgés és a szomorú valóság érezteti magát. Pártviszonyaink a legsiralmasabb dezolucióban szenvednek, a személyes érdek, ami összetartja, vagy szétválasztja egymástól országos pártjainkat.

No hát, ebben a zürzavaros helyzetünkben ugyan mi jót várhatunk a külügyminiszteri széken olyan embertől, a ki előbbi állásában lábbal tapodta Magyarország érdekeit. Legfeljebb Magyarország egyik modern kiadása Wallensteinja válhatik belőle, aki ott is ellenünk van, a hol nem is gondoljuk.

Nem kevésbé képezi aggodalom tárgyát amaz ismeretes körülmény, hogy az új külügyminiszter erősen klerikális-feudális érzelmű. Ez a jelző nem abban az értelemben alkalmazandó, mint most nálunk divat, hanem ránk nézve sokkal hátrányosabban. Nem azt jelenti az ő jelzője, hogy ellensége a mi egyházpolitikai javaslatainknak, hanem azt, hogy minden áron a nagybirtokot, (hisz ő maga is egyik legnagyobb birtokosa Galiciának) az arisztokráciát akarja és fogja támogatni, hogy megtarthassák avult előjogaikat, megnyirbálhassák a népszabadságot és így megteremtsék újra az orosz szövetséget, az egységes Ausztriát, persze beol-

vasztva Magyarországot, az abszolút kormányrendszerrel.

Hogy az új külügyminiszter a reakció szolgálatában álló császári ember, bizonyítja kinevezésének mikéntje is. Hisz ez a kinevezés a magyar kormány tudta és megkérdezése, következésképpen ellenjegyzése nélkül történt. Pedig hát a kiegyezési törvény értelmében a magyar kormánynak a miniszterelnök útján befolyás van biztosítva a közös külügyekre, sőt azok csakis egyetértésével intézhetők. Tehát már csak célszerűségi szempontból is meg kellett volna hallgatni a magyar miniszterelnököt az új külügyminiszter személyiségére nézve, hiszen éppen most is a külügyminiszteriumban beállott válságot, ha nem is előidézte, de legalább is siettetten az a körülmény, hogy Kálnoky és Bánffy között kanapé-pör keletkezett.

Ámde Bécsben másként magyarázzák az 1867-diki kiegyezést. A külügyek vezetőjét csak mi, naiv magyarok nevezzük közös külügyminiszternek. A bécsi felfogás szerint a császári ház és a külügyek minisztere nem egyenrangú a magyar miniszterelnökkel; — hisz a gázsija is több — hanem az utóbbi alárendeltje az uralkodóház miniszterének, a kinek nincs semmi joga a magyar képviselőházban, sem sehol egyébhez, mint elmondani és tenni azt, amit neki Bécsből parancsolnak.

Bizony csak egyik ámitása ez is az 1867-iki kiegyezésnek, és ebből is látható hogy valami különös örömről nem lehet azon, hogy az új külügyminisztert ezentúl nem Kálnokynak hívják, hanem Goluchowszkynek.

Huszonnyolc év óta csak Bécs és az uralkodó párt érdeke volt kormányaink egyetlen feladata és törekvése és így sikerült aztán oly politikai Gallimathiaszt csinálni, hogy ma már válságképesek sem vagyunk. Mert hát mostani állapotainknál lejjebb menni nem lehet és a miniszteri készletnek már az aljára jutottunk.

Ádáz és undok gyűlölködés fészkelte be magát az elmébe, gyausítás, galád ráfogás a politikai fegyver, spadassin-ek hallgattatják el a bátor szókimondót és a vak türelmetlenség a legszabedlvőbb erkölcs. Parlamenti formák közt egy való-

ságos kerületi kém-rendszer uralkodik rajtunk, a vidéki basák besugják a fő-főunuchnak az ország hangulatát.

De hála az Égnek, ez a rendszer már sokáig nem tarthatja magát. Abból az érdekszövetkezetből Bánffyék az utolsó Mohikánok, több alkalmas egyén onnét ki nem kerül. Bánffy napjai pedig számlálvák. Rövid ideig sűtkézik még az udvari kegy perzselő fényében, és aztán megfestetheti olajfestésű arcképét a budai miniszterelnöki palota díszterme számára, a többi ugyis „magától jön.“

Goluchowszky bizonyára fog találni magának alkalmas egyént, a ki gondoskodik a magyar Provinz fékentangálásáról, persze ezt nem abból a táborból veszi majd elő, mint elődei, hanem a nyiltan bevallott reakcionárius érzelműek tarka seregéből, a mi mindenesetre egyesíteni fogja a hazafiakat a függetlenségi és 48-as párt táborában.

* A polgári házasság életbeléptetése.

A polgári házassági törvény életbeléptetésén nagy buzgósággal dolgoznak az igazságügyminiszteriumban. Az életbeléptetési rendelet tervezetét könnyen érthető formában már elkészítették s az igazságügyminiszter közölte azt véleményadás céljából több kiváló jogász-szal. Maga a miniszter tevékenységének javarészt ez idő szerint az életbeléptetés előmunkálatainak szenteli s az ide vonatkozó rendeletet valószínűleg már igen rövid idő alatt ki is fogja bocsátani. Amint megbízható forrásból értesülünk, a polgári házassági törvény a zárószakaszában megállapított végső terminusnál, december 8-ikánál, több mint két hónappal előbb, október elsejével fog életbe lépni, úgy, hogy nem egészen ötödfél hónap múlva már megkötethetik Magyarországon az első polgári házasságot.

* A magyar delegáció képviselőházi tagjait szerdai ülésében fogja a ház megválasztani. A delegációk mult évi ülészaka óta történt új kormányalakulás folytán több személyi változás fog az idén történni a delegáció tagjainak sorában. A mult évi delegáció két tagja ugyanis miniszterre lett s a volt miniszterium egyes tagjai viszont alig lesznek mellőzhetők a delegációnak kijelölésénél. Egyébként is följött kivánatosnak mutatkozni, hogy a szabadelvű párt új elemek beválasztásával eleve nebbé tegye ennek a testületnek lomha vérkeringését.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Melyik hát az igazi?

Mint a félrevert harangok kongása, olyan riadalmat okozott a városban az a hír, hogy Vargha Teréz elvált az urától. Már ott is hagyta; otthon van az anyjánál, s a mint mondja, inkább meghal, mint azzal az emberrel csak egy óráig is együtt élni.

Uram Isten! Ki hallott már ilyet! Hiszen harmadfél évvel ezelőtt éppen megfordítva beszélt. Akkor azt mondta, hogy vagy a Balogh Sándoré lesz, vagy neki megy a Tiszának. Hogy rajongott, lelkesedett akkor érte az egész város asszony-meg leány-népsége! Valósággal bálványozták azért a nagy elhatározásáért, hogy apja, anyja akarata ellenére diadalra juttatta a szerelmet az érdekházasság ellenében.

Mennyit beszéltek akkor róla.

Mindenki tudta, hogy a mostani urával, Balogh Sándorral, halálosan szeretik egymást. De hát mit ér az ilyesmi „az öregek“ szemében, mikor az a Balogh-gyerek egyszerű kis hivatalnok volt akkoriban. Egy Vargha Tamás pedig nem nevelheti az ilyen éhenkórászknak az egyetlen leányát. Hiába könyörgött, sirt-rített, epekedett Teréz kisasszony. Bizony csak úgy kellett lenni, ahogy az apja akarta: a jegygyűrűt Bárdoss Misi huzta a remegő ujjácskájára. De hát hogy is lehetett volna okosabban tenni. Misi is négyszáz holdnak áll a sarkán, mint Vargha Tamás uram.

Mindenki sajnálta akkor szegény Terézt. Még az esküvőre gyülekezők is szomorú képpel sugták egymásnak, hogy tán soha egy menyasszonynak sem volt annyi oka — sirva bucsuzni az édes anyjától, mint neki.

Hanem a templomban! Ott ott! Ott csapott ám át általános örömmé az általános szomorúság! Mikor a pap kérésére, hogy szereti-e a vőlegényét, a bánatos, sápadt menyasszony hirtelen dacosan felveti a fejét s elkeseredetten vágja oda, hogy „biz ő nem szereti“, akkor az egész gyülekezet felriadt; mindenki a menyasszonyhoz tolongott; valamennyi szerette volna összecsókolni ezért a nagy elhatározásáért.

Hogy Vargha Tamás uramat úgy kellett hazavinni, s otthon ágyba fektetni, azzal senki se törődött.

Nem is volt még soha esküvő hírére olyan osztatlan a közörm, mint mikor — fél esztendő múlva — Vargha Teréz esküdött „örök“ hűséget Balogh Sándornak.

Éppen csak két éve még annak. És itt van ni! Teréz már otthon van az anyjánál.

Barátnői egymásnak adják a kilincset, vagy pedig csapatostul rohanják meg, hogy faggassák, ostromolják a csodálatos dolog felől.

De furcsa egy asszony! Nem is bánkodik. Tréfálva, nevetve, enyelegve kerül ki minden felvilágosítást. Akkor meg éppen nagyot kacag, hogy csak úgy cseng bele a ház, midőn azt kérdezik tőle, hogy mikor kezdődött közöttük az ellenkezés.

— Mikor? Mikor? Hát nagyon korán. Mindjárt, vagy két hónapra az esküvő után.

— De hisz így mindjárt a mézes hetek után...

Teréz erre a megjegyzésre még nagyobb s még jobbizület kacagott.

— No persze! Hát nem borzasztó az? Hiszen én úgy képzeltem, hogy az egész életem mézes lesz a mellett, a kit szeretek. Ha tudtam volna, hogy egész leánykori édes ábrándunkból egypár „mézes hét“ ki fog ábrándítani.

És újra kacagott; nem keserűséggel, nem tette-téssel, hanem szívből, pajzán vidámsággal, hogy a könyei csak úgy caurogtak végig arcán.

Azt mondjátok, hogy hiszen ez minden asszonynyal így történik a világ teremtése óta. Mi vigasztalás ez nekem egy irtózatossalódásért, melyre előre soha senki sem tett figyelmessé. Persze, ti megnyugosztok mindenben. Ha a szerelmes, gyöngéd, olvadozó, turbékoló vőlegény pár hét múlva unalmas férjjé lesz, akkor ti megnyugosztok abban, hogy így szokott ez lenni a — mézes hetek után.

Ha az unalmasból kiállhatatlanná levő férj egy év múlva már csak azért közeledik hozzátok, hogy vizslaszemmel fürkészsze, nem fedeshet-e fel idegen csók nyomot ajkatokon, a mely pedig rá mar semmi ingerrel sem bír: akkor ti örültök féltékenységének, a helyett, hogy megutálnátok női jellemetek gyanúsításáért. Ha a második évben gyűlölt zsarnoktokká leszen, a ki nem ismer „feleség“ et, csak „asszonyt“ egy közönséges házi portékát, „melyet“ regulázni, dresszírozni kell a leborulásra „ura“ méltósága felbőszsége előtt; ha kebletek szentélyének legféltettebb lángjait hideg közöny vagy bántó guny olgatja, ha szerelmi vágyatokat a blazirtság „ne gyerekeskedjünk már“-féle kifejezései lohasztják le; ha emberi mélt-

Hirek.

Pécs, 1895. május hó 20.

— **(A szombati jogász táncestély.)** A „Vigadó” fényes, szemképrázató táncsterme fél 9 óra felé kezdett életet nyerni. Fehér, rózsaszínű, égszín kék lányalakok, pirosképtű mamák szállingóztak lassan, majd tömegesen a tükörsima terembe; végre 9 óra után felhangzott az első, bevezető csárdás. Szép mulatság volt, jól s fesztelentül mulatott a nem nagy számban megjelent fiatalság. A frakkos fiatal emberek között arany zsinóros attila és waffenrokk is volt, csak az a furcsa, hogy az e ruhát viselő urak karddal oldalukon álltak a táncsterem közepén; ezt csakis Pécsen honosíthatták meg eddig. Farkas Sándor talp alá való zenéje folytonos jókedvben tartotta a mulatni vágyó fiatalságot, sőt még reggeli 5 órakor is oly hévvel játszott, hogy méltó elismerést érdemel. A négyeseket körül belül 40—50 pár táncolta, a szép nemből tudósítónknak a következőket sikerült följegyezni: Hoffner Viktória (Várkony), Fenyvessy Margit, Gebhardt Margit, Angster Olga, Jeszenszky Margit, Kaufmann Lujza, Martinecz Karola, Asztalos Lujzika, Szentgyörgyi Melinda, Jilly Olga, Gritzman Gusztáv, Mihályffy Irén, Szily Böske, Henfner Irma, Jasek nőv., Bolyarits Olga és Irén, Driesz Mariska, Kohárits Lujka, Ternovszky Margit, Reberics Gizella, Radoesay nőv., Hamulyák Irén, Czigliányi nőv., Erőssy Margit, Krasznay Aranka, Plainer Blanka és Fritse Leontin.

— **(Uj plébános.)** Slavoniában a pécsi egyházmegyéhez tartozó veliskovcei plébánossá Norman Rudolf gróf kegyur előterjesztésére a pécsi püspök Ivánovics György pécsi származásu valpói káplánt nevezte ki.

— **(Ünnepelt főmérnök)** Balogh Sándor kir. főmérnök, az eszékí m. kir. folyamterméni hivatal főnöke, folyó hó 14-én töltötte be államszolgálatának huszonötödik évét. Ez alkalommal felhasználták a vezetésére bizott hivatal tisztviselői, hogy főnöküket üdvözljék és neki emlékül egy igen díszes albumot nyújtsanak át, mely a hivatalnál a lefolyt 25 év alatt működött összes mérnökök arcképet tartalmazza.

— **(Öngyilkosság.)** Hufnagel József nőtelen magánzó, egykor jómódu család ivadéka, miután szép örökségének nagyobbrészt nyakára hágott, szombaton d. u. kedvesének harangöntő-utcai lakásán öngyilkossá lett. Tetemét a temetői halottas ház bonctermebe szállították.

— **(Megszökött.)** Lapunk május hó 17-iki számában ez alatt a cím alatt megírtuk, hogy Srot József mázai birtokos leánya az apa által ellenzett szerelmétől vezéreltetvén az apai házból nyomtalanul eltűnt. Erre a hírünkre vonatkozólag a nyomvesztett kisasszony „völegénye” cáfolatot küldött be hozzánk, mely fenti hírünket megerősíti. Elismeri ugyanis a cáfoló völegény, ki „a történeteket legjobban tudja,” hogy igaz, mikép az apa a házassági frigyebe semmi áron beleegyezni nem akart, sőt leányát folyton üldözte s így az üldözött leány egy Budapesten lakó nagybátyjához „menekült”, még pedig egyedül s nem szeladonja kíséretében. Az apa ugyan még most sem egyezett bele a házasságba, mert őt megcsontosodott üzleti szellem és ferde felfogás vezérli, de ez mégis meg fog történni, mert az illető lelkészi

tóságtok önkéntelen megnyilatkozását hóbortos asszonyi szeszélynek bélyegzik, melyet megtérni „önérezetes” férfinak nem szabad: akkor ti... Akkor ti mit csináltok?...

Csak egy pillanatra hallgatott el, mert egy keserűen gunyos mosolylyal, mely most először jelent üdépíros eperajkain, hamarjába hozzátette:

— Akkor ti sok olyasmibe kerestek menedéket, a mitől az én lelkem irtózik. Az egyik tulteszi magát a dolgon s kárpótlást szerez annyit, a mennyi kinálkozik. A másik megadja magát sorsának s tömídigja zsarnokát, hogy kedvében járjon. A harmadik belémerül a társas élet idegzsongító, mámorító élvezetébe s bolondítja a világot annak a színlelésével, hogy az ő házassáletök a legboldogabb a világon. A negyedik — s ez aránylag még a legszebbet választó — feleségből, anyából egyszerűen dajkájává lesz gyermekeinek, hogy ezek szeretetében keresse a női élet elvesztett paradicsomát. Mily rémítő egyoldalúságai ezek az életnek. Igazán, pedig, mondhatom, borzadok a haláltól, de inkább ez, mint az ily házassálet.

A barátnők néma merengéssel hallgatják az életkeserűség elszabadult panaszait.

— Ti értitek szavaimat, és mégis csodálkoztok rajta. Benneteket az ily házassálet, ha nem boldogít is de kielégít. Gondoljatok csak vissza lányálmaitokra! Azt az ideális harmoniát férj és feleség között, a mit a vágyó szív álmodik, azt kerestem én a házassáletben.

— Jaj édesem, szólalt meg egyik — hogy lelje fél ezt kilencvenkilenc nő, a ki szerelmi csalódások után köt házasságot, ha a kivételes századik sem

hivatal az esketéshez szükséges okmányokat kiadta. — Ezek után szívesen konstatálhatjuk, hogy a cáfoló ur soha sem volt segédtanító, hogy az apa őket nem csipte rajta légyotton és hogy a kisasszony egyedül menekült Budapestre. Egyébiránt a megköntendő frigyehez szerencsét kívánunk nekik.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kőkeresztre újabban adakoztak: Horváth Andrásné 50 kr. Lasics Klára 20 kr.

— **(Találtatott.)** Egy óra találtatott, igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.

— **(Kerti ünnepély.)** A pécsi keramikai munkások szakegylete f. hó 26-án a munkásegylet kerthelyiségében (Ágoston-utca 22. sz.) nemzetközi világpósta, tűzijáték és táncokkal egybekötött kerti ünnepélyt rendez. Azon három hölgy, ki a világpóstán legtöbb levelet kap, érdekes emléktárggyal lesz kitüntetve. Kezdete d. u. 3 óráig hangverseny és azon túl tánc virradtig. Rossz idő esetén az ünnepély pünkösdi másnapján tartatik meg.

— **(Ruhaszállítás.)** A pécsi posta és távirtda igazgatóság az altisztek és szolgák egyenruházatának kiállításához szükséges szabómunkákra versenytárgyalást hirdet és azt f. évi június 20-án tartja meg. Az anyagot az igazgatóság szolgáltatja. Összesen 166 egyén ruházata készítendő el.

— **(Örömeben halt meg)** Ez alatt a cím alatt közöltük folyó hó 15-iki számunkban, hogy Kemény Pál tisztartónak a király a koronás érdemkeresztet adományozta, mely váratlan kitüntetés annyira meglepte az évek óta betegeskedő tisztartót, hogy örömeben szívvelhűdés érte. Ezt az ártatlan hírünket az elhunytak egy rokona azzal akarta cáfolni, hogy Kemény Pál nem örömeben halt meg, mert az érdemkereszt már akkor érkezett, mikor a kitüntetett halva volt. Mi abból kiindulva hogy az elhunyt iránti kegyeletet nem sértettük eme közlésményünkkel, a cáfolatot tisztelettel félre tettük, mert ismert és szavahihető tudósítónktól kaptuk a hírt. A „P. N.” tegnapi számában aztán közli ezt a cáfolatot s a midőn megköszönjük ama szíves kollegialitását, melylyel a „rokonságnak a mi illoyalis eljárásunkra vonatkozó nyilatkozatát” meilőzte. Kénytelenek vagyunk amaz állításának ellentmondani, mintha mi ezt a hírünket a fővárosi lapokból vettük volna át, mert mi ezt saját tudósítónktól kaptuk s a fővárosi lapok csak egy nappal később hozták mint mi.

— **(A kereskedelmi iskola majálisa.)** Megírtuk volt lapunkban, hogy a pécsi keresk. középiskola hallgatói tanáraik vezetése mellett a majális fog rendezni. Szombatra, f. hó 18-ára tűzték ki a jónak ígérkező mulatságot, s csakugyan jónak is vált be. A hetek óta mulatni vágyó diáksereg már kora reggel elhagyta a poros várost, s átrándult Pécs-Bányatelepre az 1000 éves gesztenyefához. Tanulmányi célja is volt e kirándulásnak, ugyanis a délelőtt folyamán a nevezetesebb bányákat tekintették meg a tudomány és sör szomjas Merkurfiak, majd harangszókor ebédre gyülekeztek. Vörös Mihály, Kondor Béla és Roboz Andor tanárok szép szavakkal köszöntötték fel a fiatal generációt, egy-egy beszéd után hatalmas éljen reszkettette meg a vén gesztenyefa ágait. Délután 3 óra felé gyülekeztek a vendégek. Vaszary Gyula rendőrfőkapitány, Porges Ede az intézet derek igazgatója, Bors és Kossuthányi drok és a Bányatelep intelligenciájának megjelenése tették ünnepélyesebbé a mulatságot.

találja fel azt, a kit pedig az első, az igazi szerelem vezet az oltárhoz.

Vargha Teréz megint a pajzán, vig kacagás fogja el.

— Ugyan ne bolondítsuk, asszonyok, magunkat is, meg a világot is. Ugyan ki tu... közülünk hamarosan rámondani, hogy melyik is volt az első, vagy plane, hogy melyik volt hat az — i... i!?

— Nono! Ne faljatok fel haragotokba. Nem úgy értettem én. De tegyétek szívetekre a kezeteiket: melyik hét-nyolc éves baba-lány az, a kinek az aranyos, ártatlan lelkében ne volna már egy kép, egy csókolni való pubi kép? Mosolyogtok? Hát helyben hagyjátok. Ugy-e! Egyiknél a játszó pajtások, másiknál az iskolatársak, szomszédok, vagy ismerősök közül. Némelyikünk nem is ismeri, csak ugy látásból, de ha ilyesmit kérdeznének tőle; no most válassz, kivélszeretnél játszani? kinek szeretnél adni ezt vagy azt? kivel osztanád meg az oszonádat? az őszinte felelet bizonyosan azt a pici kis ideált illetné.

— Kinevettétek magatokat? Hát gyerünk tovább. Van-e, vagy volt-e valaha 11—12—13 éves leánygyerek, a kinek a szivecskéjébe be ne volna rámozva legalább is egy olyan nagyobb kamasz, a kinek a képét azzal a feltevessel dédelgeti, hogy: „ha!... Már tudniillik, „ha” ez lenne az én uram!

— Jól mondod, Iluskám: mennyi, de mennyi az ilyen ideálja a kebelnek! S mindez talán nem szerelem a leányszívben?! Miért volna csak az a szerelem, mikor az érzelme már szenvedélyként lángol? Az ökölnyi baba ártatlan vágyakozása a fiuk társasága után, öröme, ha azzal a szép kis fiuval eljász

Délután 4 órára a meghívott pécsi leánykák is megérkeztek, volt aztán tánc esti 10 óráig. Jelen voltak: Spitzer Lenke, Doma nővérek, Christoph Vanda, Trixler Aranka, Orf nővérek, Schön Lujzika, Deutsch Ilonka, Blauhorn Berta, Schwarcz Gizella, Gutmann Zsófia, Engel Olga, Hillebrand Janka, Preyer Anna, Leszk nőv., Neumann Etelka, Bedő nővérek, Vész Friczike, Kaltneker Mariska, Schwerer Lenke, Blum nőv., Báro Schänk Gizella, Thaly Olga, Propper nővérek, Bergmann Netti, Handverk Ella, Hirschfeld Helén, Szirtes Henrika, Schvabachné, Dr. Steinné, Szirtes Ignázné, Telegdiné. Persianné és Dorchné.

— **(A batinaí — patikai — rév.)** Ami drága, arra azt mondják, hogy bizonyosan a patikában árulták. A batinaí rév tarifája is beillenék gyógyszerári — fizetendő — számlának. Kérem oly helyen, a mely hivatal van Bácskát Baranyával összekötni, az átkelésnél egyes személy 7, azaz hét krajcárt, az üres kocsit 65, a terhes kocsit 75, azaz hetvenöt krajcárt kénytelen fizetni. Azt mondom kénytelen, mert más módja nincs az átkelhetésnek, mint a monopoliomos bérlő hajójába, illetve kompjába bemenni és fizetni. És bár a nagy átkelési költség elég kellemetlen, de ennél még az az állapot sokkal kellemetlenebb, mikor az ember át akarja kelni, de még drága pénzért sem viszik. Az ugyanis a szokás Batinaín, hogy a csavargózós napfölkeltétől naplenyugtáig közlekedik. Már most az időpontnak ily elasztikus meghatározása mellett hányszor történik, hogy az ember még egészen világos nappal ér a révhez, de nem viszik át, mert azt mondják, hogy a nap már lenyugodott. Hyenkor nem marad más hátra, mint Batinaín meghalni és másnap napkeltekor átkelni.

— **(Bevonják az 1 és 10 krajcárosokat.)** A pénzügyminiszteriumban, mint teljesen megbízható forrásból értesülünk, most dolgozzák ki a 10 krajcáros ezüst pénz és 1 krajcáros rézpénz bevonására nézve megállapítandó szabályokat és módozatokat. A bevonandó váltópénzek együttes értéke mindössze negyedfél millió forintot tesz ki. A bevonásnál azonban egyéb költségek is vannak. Így a bevonandó tiszta ezüst egyszerű kiválasztása közel 30.000 forintba fog kerülni. A pénzügyminiszterium a bevont váltópénzek megfelelő új értékű váltópénzt fog veretni s nevezetesen fontosságú tulajdonú a tizilléres nikkelt pénzeket, és az egyilléres pénzeket, melyek eddig csak csekély mértékben kerültek forgalomba.

— **(Malomégés.)** Weisz Lajos mohácsi lakos bátaszéki gőzmalma kigyuladt. A tűz a gépház feletti emeleten ütött ki s a száraz deszkaalkotmányban jó taplálékot nyervén, gyorsan terjedt tovább. Óriási ijedség szállta meg a malom körül lakókat, mert ha a tűz a malom belső részeibe kap, a nagy széiben mentésről alig lehetett volna szó. Alig hangzott el az első vészjel, már ott termettek, majdnem teljes számban, a tűzoltók 3 géppel és a szerkocsival s a malom fecskendővel együtt 4 gépből 5 sugárral támadták meg férfias bátorsággal az emeletet s csak a tűzoltók önteláldozó, elszánt munkásságának köszönhető, hogy a tűz a malomnak az égő résztől csak egy ajtó által elválasztott másik részébe, — a tulajdonképeni malomba át nem jutott. A kár így is meghaladja a 2000 forintot; a malom biztosítva van.

— **(A Petőfi-társaság ülése.)** Tegnapi délelőtt tartotta a Petőfi-társaság ez évadban utolsó felolvasó ülést Jókai Mór elnöklété alatt. Első felolvasó id. Ábrányi Kornél volt, a ki „Liszt és

hatott; a gyermekleány szelid töprengése, naiv vágyódása, mi volna más, mint a — szerelem?! Nincs tudatlanabb népség a poétáknál, mikor azt mondják hogy kész eladó leány szívébe — beleesik valami „ismeretlen érzelm” No mit szölközök hozzá? Nem pompás számárság? Hát a fruska szívében hányszor változnak az ideálok? Hisz a serdülő leány keble valóságos kohója a szerelemnek, a hol napok, órák, percek perzselnek hamuvá régi képeket.

— Furesza beszéd! Már miért? Honnan szedem!? Hát onnan, ahonnan ti is, mindnyájan: az életből, a tapasztalásból, a saját lelkemből, meg mindnyájunk lelkéből. Csak az a különbség, hogy én kimondom, amit mások szenteskedve, titok gyanánt őriznek. Pedig ugy veszem, hogy nincs miért titkolni olyasmit, amin az ezredik ösüntől a legutolsó unokáig keresztül kell mennie mindenkinek!

— Ne mereszd ugy rám a szemedet, Bőziském! Erről se te nem tehetesz, se én. Belénk van ez oltva, így keil lennie. Képmutató, a ki magáról mást hirdet. A szerelem nem akkor kezdődik, mikor azt hiszik. Ez a szerelemnek csak a legnagyobb foka; az, a midőn a férjhezmenés vágya szenvedélyre válik s egy kiválasztott férfura összpontosul. Ki meri ezt mondani, hogy ez az első szerelem? Hisz a szerelem állandó, folytonos szakadatlan lakója a szívnek! Csak az egyéni tárgya változik. Hogy a sok közül melyik volt, vagy melyik lett volna, vagy hát melyik lehetett volna az igazi?

— Ki tud erre válaszolni!

Bugáth László.

Petőfi" című értekezésével érdekes összehasonlításokat tett a két felek szellem működése, főleg hazafias gondolkodása között. Petőfi meghalt hazájáért a haretéren. Lisztnek szerzeményeiben is hangot talál a szabadságharc. Mikor Liszt a harmincas években hazajött, magyar szóval nem igen lehetett találkozni. Még a beléptijegyeket is Eintrittskarte-nak nyomatták, és bámulták, a mikor Liszt magyar beléptijegyeket nyomtatott, és ezzel áttörte a burkot, a mely alatt a nemzeti geniusz rejtett. E két nagy szellem sohasem találkozott egymással. Mikor Lisztet ünnepeiték, Petőfi sohasem volt közöttük. Nem szerette az óvációt és ilyenekben nem is vett részt sohasem. Inkább vonzódott a szegény magyar zenészekhez, és a szegény Rózsavölgyi Márkot boldoggá tette egy költeményével. Liszt nagy vonzalommal viseltette Petőfi költszete iránt és több dalát, és ódját meg is zenésítette. Lisztnek hazafias érzülete abban is mutatkozik, hogy nagyon szerette a magyarnak speciális hangszerét, a cimbalmot. Fényes estélyein sohasem hiányzott a cimbalom. Gazdagság után sohasem vágyódott, pedig csak le kellett volna hajolnia, hogy milliókat vegyen fel. Ezeket szerzett hazájának inségek idején rendezett hangversenyével. Petőfi összeforrott hazájával. Liszt sohasem felelt el, hogy magyar. Mindkettő fényt árasztott a hazára, a melyet a két fiáért mindegyik ország méltán irigyelhet. Pap Zoltán olvasott fel ezután „Bohemia” címen négy hangulatos költeményt. Nem törődöm, — ugymond — a világgal, a komolyakkal, bármit beszélnek.

Kinek hogyan a módja aója
Mindenki úgy mulat,
Nekem egy szál cigányom van csak,
Ugy hívják: hangulat.

Nincs egyebem, de ezt ne bántsa
Senki emberfia,
Csak muzikálj tovább fülemben
Édes bohémia.

Végül Bársony Istvánnak „Magyar kamat” című életképét olvasta föl Margittay Dezső. A régi betyáreléből mutat be néhány élesen megrajzolt alakot. A magyar paraszt, akármilyen zsványokkal cimborál is, sohasem felejt el, ha valaki jót tett vele, és meghalálja, amikor alkalma nyílik rá. Ez a magyar kamat. A nagyszámú közönség, a mely mindenik felolvasót lelkesen megtapsolt, szomorodott szívvel távozott, hogy most már szeptemberig a Petőfi-társaság fololvasásait nem hallgathatja.

— (Hymen.) Brillmayer Filibert cs. és kir. számvivő főhadnagy, Brillmayer Antal cs. és kir. őrnagy fia, eljegyezte Troll Ferencz dr. siklósi orvos leányát, Emiliát.

— (Majális — Juniusban.) Mint már az előtt említettük a „Pécsi Polgári Daloskör” f. é. június hó 13-ik napján — a Scholtz féle új sörgyár nyári helyiségeiben diszes majális rendez, mely a rendezőség lázas tevékenysége után itélve nagyszerűnek ígérkezik, mivel oly látványosság- és meglepetésben részesítik a nagy közönséget, a minőben ez ideig még nem igen volt alkalma részesülni. A rendezőség Ruepprecht Nándor főrendezővel az élen, nem kímél sem költséget, sem fáradságot, hogy a nagyközönségnek egy élvezetes estét szerezzen. Ez alkalommal a bengáli fényvel való időközönkénti kivilágításnak egy különös nemét fogják bemutatni.

— (Jegyző vizsga.) Ma ment végbe a megyeházán a jelentkezett négy szigorlóval a jegyzői vizsga írásbeli része. A szóbeli holnap következik. Az írásbeli dolgozatot megfelelően elkészítették: Forwinger István szentlőrinci segédjegyző, Gaál Andor szentlőrinci járási főszolgabírói irnok, Kapitány József lencsükisegédjegyző és Vörös József helyesfai segédjegyző.

— (Öngyilkos óráselegény.) Egy hatalmas durranás, majd egy tempa zuhanás riasztotta meg ma reggel egyik helybeli fürdőben a vízben lubickolókat; a lövés felé rohantak az ép ott álló galgólak, felszakították a kabin ajtóját, s borzadva látták, mint fekszik vérében a szerencsétlen siketnéma Neu Jenő. A helybeli Schönwald cégnek volt hosszabb idő óta alkalmazottja Neu Jenő, szegedi illetőségű 23—24 éves siketnéma óráselegény, kit főnöke s munkástársai szerénységeért mindig szerettek; csak a legutóbbi időben vettek nála észre társai némi életuntságot, a minek azonban semmi különös jelentőséget nem tulajdonítottak. Ma reggel 8 óra felé, mielőtt az üzletbe ment volna, fürdőbe ment, ott egy darabka papirosra e néhány szót írta: „Minek állok némául... tudassák meg Szegedre szüleimhez... Neu József ur.” Alig írta le végső akaratát, kezébe vette a gyilkos revolvert s háromszor homlokába lött, elesett, s néhány perc múlva meghalt. A szerencsétlen fiatalembert testi hibáján való ekeseredettsége vitte a halálba. Mint értesülünk szüleinek, kik nemrég itt jártak s jómódu szegedi liszt- és terménykereskedők, többször panaszkodott természetesen nem szóval, hogy mennyire fáj az neki, hogy sem beszélni, sem hallani nem tud. Mit tegyen a szegény szülő, vigasztalta gyermekét, de úgy látszik

a vigasz mit sem ért, egy ekeseredett pillanatban befejezte Neu Jenő különben is tragikus életét. A rendőrség beszállította az öngyilkos hulláját a helybeli kórházba, s utolsó kéréséhez képest megsürgönyözte szüleinek gyermekük szerencsétlen halálát.

— (Menjetek haza!) Erkölcsebírónak lépett fel Vörösmarton Pili József gazdaember. Ő maga is későn ment haza mindennap, és mind a mellett a többiek az otthonlétre intette, a mit bizony a pezsgő vérű fiatalság nem igen akceptál. Még 1894. év október elején történt, mikor is éjjeli 12 óra után meglehetősen borközi állapotban tért lakására Pili József. Richter Márton kocsmája mellett haladván el, rossz néven vette, hogy a fiatalok még mindig a kocsmá előtt áldogálnak; oda szólt hát nekik, csendben legyenek és „menjenek haza” s ezzel a közelében álló Uszodi Sándort megütötte. Uszodi ép az ütést akarta viszonzni, mikor egy penge csillogása, majd egy fájdalmas sikoltás vonta magára a többiek figyelmét. Kis Ferenc állítólag kést látott Pilinél, s ezért ő megelőzni akarta csupán, s nyakba szúrta. A kir. törvényszék 6 havi fogházra ítélte Kis Ferencet, ki azonban felebbezett.

— (Veszekedő fehérrép.) Azt mondják, hogy az asszony népség csendes, türelmes, csak meg ne sértsek, mert akkor aztán rettenetes: ennek a mondásnak adta elő példáját mult év október 28-án délelőtt Varga Istvánné. A dolog úgy történt, hogy Brázay Köröstyös pusztai eselédjeinek megtiltotta a tehéntartást, csupán Varga Istvánné engedte azt meg, talán a szép szeméért? — ép ezen fordult meg a dolog. Varga Benkő Kati és Varga Istvánné több ízben pereltek e miatt, hogy lám — mondja Varga B. Kati — „te már ugyis életet loptál, s neked mégis szabad tehenet tartanod!” Szórol-szóra összeveszttek, hajba is kaptak, majd Varga Istvánné 2 kezeügyében levő vasvillával úgy találta fejbe kólintani ellenfelét, hogy azt menten elborította a vér. A kir. törvényszék súlyos testi sértés vétségeért a havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte e veszekedő természetű Varga Istvánnét, ki azonban felebbezést jelentett be.

— (Halálozás.) Wermuth Frida, Máthé Ödön megyei árvászéki ülnök 10 éves mostoha leánya f. hó 20-án hajnali 1 órakor hosszas szenvedés után megszűnt élni. Hült tetemeit f. hó 21-én (kedd) d. u. 5 órakor fogják a malom-utca 5. számú házból a budai külvárosi temetőbe, örök nyugalma helyére vinni.

— (A piros szegfűk.) Az egyik budai külvárosi ház ablakában igen szép piros szegfűk virultak. Barna, kék szemű kis leány gondozta őket s gyönyörködött bennük. A szegfűk virultak, de egyszerre csak kezdtek fogyni, hol egyik, hol másik közül hiányzott egy egy, a barna, kék szemű kis leány mamájának feltűnt ez, s kérdőre vonta a mádit, hogy ugyan hova lesznek a rózsák. A kis mádi elpirult, de nem felelt. De nem hagyta annyiba a szigoru mama, utána járt a dolognak, s rettenetes felfedezésre jutott. A minap a féltve őrzött piros szegfűk egyikét meglátta egy hetyke bajszu fiatal ember gomblyukában.

— Őn lopta azt — támadta meg a haragvó mama.

— Téved asszonyom, — felelt az — a szegfűt nem loptam, de kaptam. Ment, rohant a mama, hogy leszámoljon leányával, de mire hazaért, annak már csak hült helyét találta. Bizonyára megsejtette a veszedelmet s kitért előle. Még most sem került elő s időközben a fiatal ember is eltűnt a városból. A szerelmesek bizonyára egymásra találtak.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 20-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ülés elején Szilágyi Dezső elnök bejelentette Goluchowszkynek külügyminiszterre történt kinevezését.

Apponyi Albert gr. kifogásolta, hogy hol van a Kálnoky fölmentési iratáról az ellenjegyzés? Ezután kérdést intéz, hogy igaz-e az, hogy a magyar kormány tárgyalásokat folytat az 1867. XII. t. c. 8. §-ára nézve? Ha igaz, melyik volt az a miniszter, a melyik mulasztásokat követett el e téren, hogy nem érvényesítette befolyását, a mit az alkotmány biztosított? Talán Tisza Kálmán, Szapáry, vagy Wekerle az, vagy valamennyien együttvéve, kiket mulasztás terhel?

Bánffy b. miniszterelnök azonnal felelt, még pedig azt, hogy eddigelé minden közös miniszter ellenjegyzés nélkül mentetett fel. Az 1867. XII. t. c. 8. §-a ellen egyik kormány sem követett el mulasztást; ő maga részéről is érvényesítette befolyását.

Ugron Gábor zajos tetszés közt leckézteti meg a miniszterelnököt. Ha eddig nem volt ellenjegyzés — ugymond — ez nem ok a további alkotmányellenes magatartásra. Kérdi, kicsoda Goluchowszky, merre van hazája, hisz eddig hírét se hallottuk. Egy lengyel, a ki Bukarestben az oláh

irridenta működését közönyével támogatta. Rossas lengyel hazafi tehát a magyarokat sem vezetheti. Ezután Bánffy védi Goluchowszkyt, mire Ugron Gábor újra felel.

A lényegtelen napirend letárgyalása után Bánffy b. miniszterelnök felelt Helfy és Ugron interpellációira.

A miniszterelnök választáért roppant érdeklődéssel várták. Óriási kacagás tört tehát ki, midőn azt felelte, hogy az interpellációkra megadták a választ az események. A kormány sérelmet nem szenvedett. Ennyi az egész.

Helfy után Ugron visszautasították a néhány szónyi választ. Ugron kérdezte, hogy talán ma is mőkázó kedvében van a miniszterelnök? Tiltakozik ily silány válasz ellen és a parlament komolysága nevében követeli a komoly választ.

Bánffy b. újra felelt és ezt, valamint az egész feleletet a nagy többség tudomásul vette. Hogyne, mikor a válasz tegnap este észszerinti szövegében be volt jelentve a szabadelvű körben, mely akkor is oly gyatra volt, mint ma.

TÁVIRATOK.

— **Szeless Adorjánt elfogták.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szeless Adorjánt Anemasse-ban francia területen elfogták. Elfogatását egy barátja által megsürgönyöztette. Szeless erősen bizik, hogy mint politikai menekültet nem adják ki; de a budapesti rendőrség közönséges büntetesként kéri kiadatását, a mi tekintve a francia bírák ellenszenvét a dinamitvetők iránt, valószínűleg ki fogják adni.

Művészet, irodalom.

Uj szaklap. Misrachy E. fővárosi hirdetői és reclam iroda kiadásában, a téglá, cement, mész, agyagipar és építészek kiváló szakemberei közreműködése mellett egy „Ungarische Ziegelei und Bauzeitung.” „Magyar Téglapár és Építő Közönség” című, magyar és német szövegű szaklap indult meg. E lap az építkezési szakkörök kiváló figyelmébe ajánlható, miután úgy a vállalkozók mint a hatóságok és magánépítők érdekét szem előtt tartva a szakba vágó összes kiírásokat ingyen közli. Előfizetési ára: 1 évre 6 frt; 1/2, évre 3 frt. 1/2, évre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal Budapest VI. Terézkerut 27. sz.

Milleniumi történet. Az Athenaeum r. társulat kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) 24. és 25. füzetét most hagyta el a sajtó. Ezekben a füzetekben a második kötet első könyve („Küzdelem a nemzeti függetlenségért”) befejezést nyer, az első magyar királyok alatti trónviszályok, Salamon király és a többi királyi hercegek, az országos kiterjesztése, Salamon bukása és első Géza király uralkodása, az ország akkori belső állapota történetének ismertetésével és megkezdődik a második könyv, melynek főcíme: „Szent László és Könyves Kálmán kora”, melynek első fejezete „László királyságával” foglalkozik. Mindjárt a 24. ik füzethez egy pompás műmelléklet van csatolva, Székely Bertalan „László király Horvátország meghódítása végett átkelt a Dráván” című nagyszabású falfestményének színes hasonmása, a pécsi székesegyház Imre herceg kápolnájának falán levő eredeti után. Ezt a képet tartják a hírneves festőművész legszébb alkotásának a pécsi templom magyar történelmi tárgyu képei között. Ugyancsak a 25. ik füzethez csatolt gyönyörű fényomatu műmelléklet a pécsi székesegyház belsejét tünteti fel, a hol tudvalevőleg Salamon király megkoronáztatott Egyes füzet ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr., félévre (24 füzet) 7 frt 24 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Az előfizetők minden szombaton egy-egy füzetet kapnak.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

Május hó 22.

1466. Özv. Vojtek Jánosné és társa ellen sikkasztás és magánlak megsértése miatt.
1463. Kővér József és társa ellen súlyos testi sértés miatt.
1980. Petkó József ellen vallás elleni erőszak miatt.
Május hó 24.
1191. Jurisits Radoszláv ellen magánokirathamisítás miatt.
1197. Vemler Regina ellen méhmagzat elhajtás miatt.
2380. Bábits Márkó ellen súlyos testi sértés miatt.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1895. évi május 18. napján tartott hetivárárn.

Az árak métermazsánként számítatnak.

Buza 6.00-6.80; kétszeres 6.20-6.40; rozs 6.20-6.30
Árpa 5.50-7; zab 6.60-6.70; búkköny —; kukorica 7-7.20; széna 3-3.50; szalma 1.50.

Állapot: közép mintegy 25 gabona-kocsi volt a piacon.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Május 20-án —

Buza kétszaru	7.46	Magy. nyerménysoraj.	162.50
tavaszra	7.46	Tiszaszabályozási kölc.	149.50
őzre	7.43	Oszt. papíráradék	101.50
Ros	6.72	" " " " "	103.50
Árpa	6.40	" " " " "	101.50
Kukorica	6.93	1864-iki sorsajegy	198.50
Zab	6.20	Magy. vörös ker. soraj.	11.—
Káp. repce	12.05	Oszt. papíráradék	17.50
Magy. aranyj. áradék	123.—	" " " " "	—90
" koronaj. áradék	99.—	Bazilika-sorsajegy	8.—
Regalé-kötvény	101.—	Jósziv-sorsajegy	2.20

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródból	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródból	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 30 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 ó. 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 29 p.
Vinkovce	6302. sz. szem. von. reggel 9 ó. 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 ó. 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 ó. 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 ó. 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 30 p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személyi vonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF	kiadó.

Hirdetések.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

7646. sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Krum János gyódi lakos végrehajthatónak Zabokofszky József szőkei lakos végrehajthatást szenvedő elleni 80 frt. törkekövetelés és járulékaik iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. járásbíróház területén levő Szőke község határában fekvő a szőkei 82. sz. betétben felvett 790 hrsz. szőlőre 296 frt. becsárban a szőkei 83. sz. betétben felvett ingatlanokra az 1881. 60. t. 156. §-a és d. pontja alapján egészben s pedig a I. 158. hrsz. 23. sorsz. házra, udvartérre s 159 hrsz. kertre 178 frt. + 693. hrsz. részletre 74 frt. + 695. hrsz. részletre 14 frt. becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1895. évi július hó 23-án d. e. 9 órakor Szőke községben a bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 29 frt 60 krt. 17 forint 80 krajcárt, 7 forint 40 krajcárt és 1 frt 40 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett 1895. évi április hó 8. napján.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

3592. sz.

tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szép János és neje szül. Toth Judit belvárdi lakosok végrehajthatóknak Sipos János hidasi lakos végrehajthatást szenvedő elleni 200 frt. törkekövetelés és járulékaik iránti végrehajthatási ügyében a pécsváradai kir. járásbíróház területén levő Hidas községben fekvő a hidasi 1062. sz. tjkvben felvett + 5860. a. hszsz. szőlőre 708 frt. becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1895. évi június hó 10-ik napján d. e. 10 órakor Hidas községben a bíró lakásán megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 70 forint 80 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett 1895. évi február hó 13. napján.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

546. sz.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróház 1893. évi 20632. számú végzése következtében Szucsits Károly ügyvéd által képviselt Németh József pécsi lakos javára Egedy Sándor görcsönyi lakos ellen 3797 frt 49 kr. s jár. erejéig fogantatosított biztosítási végrehajthatás útján lefoglalt és 2039 forint 16 kr. becsült fehér és siller borok és üres boroshordókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 7327/1895. számú végzése folytán 3797 frt 49 kr. törkekövetelés, ennek 1892. évi augusztus hó 15 ik napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 85 frt 65 krt. becsült márv. megállapított költségek erejéig Görcsönyben végrehajthatást szenvedő lakásán leendő eszközösére 1895. évi májushó 31. napjának délutáni 1/3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárban alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895. évi máj. hó 12. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

8596. sz.

tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Markus Sándor pécsi lakos önkéntes árverési kérelme folytán Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 6237. sz. jkvben felvett 4357. b/3 hsz. 69/a sorsz. házra és belsőségre 2465 frt. becsárban mint kikiáltási árban alábbi feltételek alatt az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1895. évi június hó 12. napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverezési helyiségében megartandó nyilvános árverésen 4000 frt. vétel áron alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 246 forint 50 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnál 1895. évi ápril hó 22. napján.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

ZONGORA RAKTÁR

és
kölcsonzó
INTÉZET

THIERFELDER A. BÉCS

VII/3. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniákban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére